

Jeg kan kun se det her som et forsøg på at ride med på en bølge og ikke ville strække hånden frem til et forlig fra V og K's side, men hvis hr. Melchior kan formidle det, vil jeg gerne være med.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak for justitsministerens forståelse af CD's intentioner.

Den dér med betjentene er lidt vanskelig, for det er jo egentlig politiets opgave at sikre ro og orden og opklare forbrydelser og den slags. Og det er altså lidt uden for politiarbejdet, at de skal gå på kurser for at lære det her og så også bagefter foretage det; det tager jo ganske meget saft og kraft fra politifolk.

Så er jeg da også enig i og undrer mig over, at man strammer op, og jeg er enig med hr. Quist Jørgensen i, at den indre hund dér skal man ikke fodre. Det hjælper ikke alligevel, for de dér yderligtgående bliver jo aldrig tilfredse, de strammer bare kravene næste gang igen. Men jeg tror ikke, det har været V og K's intention i denne sammenhæng.

Må jeg også sige tak til hr. Quist Jørgensen, fordi han forstod dette med gentagelsestilfælde, og så sige til ham, at jeg er helt opmærksom på, at vi har lagt på, således at karenstiden først indtræder, efter at straffen er udstået. Det er altså plus og plus og plus. Men altså, hvis nogen har begået noget meget groft og er blevet 60, 65, 70 år, så kan vedkommende altså godt leve resten af sit liv uden at blive dansk statsborger. Det er det, jeg mener med, at det altså ikke er en absolut nødvendighed.

Jeg vil gerne spørge – undskyld, hr. formand, jeg har nemlig den situation, at CD ikke er repræsenteret i det pågældende udvalg, og derfor vil jeg bede hr. Quist Jørgensen, om han måske i udvalget vil stille spørgsmål om, hvordan det er med andre lande. Hvordan er reglerne i andre europæiske lande på dette område med hensyn til at få indfødsret? Det synes jeg ikke at vi absolut behøver at rette os efter, men det vil være en meget god viden at opnå.

Til fru Inge Dahl-Sørensen skal jeg endelig sige, at hun jo er ultimativ på ét punkt, og det er, når der står, at personer, der er idømt ubetinget fængsel i fire år eller derover, ikke skal have mulighed for at opnå dansk indfødsret. Men jeg forstår også på fru Inge Dahl-Sørensen, at selv denne skrappe sætning er forhandlingsbar, og det hilser jeg med tilfredshed.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår fuldt ud hr. Arne Melchiors og CD's ønske om at lægge sig fast på en politisk profil i forhold til det kommende folketingsvalg som en formidlende kraft hen over midten i dansk politik.

Det gjorde hr. Arne Melchior jo ganske glimrende i forbindelse med finansloven – ikke til vores tilfredshed, men jeg anerkender godt politisk håndværk, når jeg ser det, og det skal hr. Arne Melchior selvfølgelig have den ros for, han fortjener i forhold til håndværket selv.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at så tror jeg, hr. Arne Melchior har valgt et forkert tema at ville formidle det brede samarbejde på. Især for os, der kender hr. Arne Melchiors holdninger, er det en lille smule uforståeligt, eller jeg vil sige det på den måde: Jeg tror, hr. Arne Melchior meget hurtigt vil opdage, at det er et forkert tema.

For at give hr. Arne Melchior muligheden for det vil jeg stille Enhedslistens plads i Indfødsretsudvalget til rådighed for CD og hr. Arne Melchior, lad os sige i de kommende to måneder. Og når de to måneder er gået, så mødes vi her og tager diskussionen igen, og så er jeg sikker på, at også hr. Melchior vil erkende, at det nok ikke er muligt med et bredt forlig om det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Ja, det var en flot gestus.

Jeg vil fortsætte gestusrækken og sige, at der skal ikke være nogen tvivl om, at vi til fulde vil give tilsagn om, at ethvert behov for at stifte bekendtskab med det materiale – og jeg ser lige bort fra det fortroligstemplede, og det tror jeg, der vil være en forståelse for – vil vi naturligvis sørge for at bistå med. Selvfølgelig vil vi da det, det vil vi gerne gøre. Jeg håber egentlig også, at det er sket i et rimeligt omfang allerede. Men skulle der mangle noget, så skal vi i hvert fald nok finde ud af det.

Så spørger hr. Arne Melchior: Hvordan er det egentlig med de andre lande? Og det er et meget relevant spørgsmål. Jeg tror, at selv vi, der sidder i Indfødsretsudvalget, har været udsat for en rystelse, da vi så Østersøkommis-særens opgørelse over, hvordan det egentlig forholder sig i de lande, der nu er med i det arbejde, og det er jo stort set Nordeuropa, kan man sige.